

“Hamon ng Toxic Masculinity Across Religion: Isang Tawag para sa Balanse at Pagkakapantay-pantay”
Ni Joe Blakely

Maraming mga tradisyon sa relihiyon ang, sa buong kasaysayan, ay nagtataguyod ng mga pamantayan sa kasarian na binibigyang diin ang pangingibabaw ng lalaki at pagsumite ng babae. Ang mga pamantayang ito ay maaaring magpakita bilang matibay na inaasahan para sa mga kalalakihan na magpakita ng lakas, stoicism, at awtoridad habang pinapabagabag ang emosyonal na kahinaan at empatiya. Ang nasabing mga paniwala ay humantong sa mga nakakapinsalang kahihinatnan, pinalakas ang agwat ng kasarian, at pinapalala ang mga hindi umaayon sa mga tungkuling ito. Sa ilang mga kaso, ang relihiyon ay ginamit upang bigyang-katwiran ang mga sistemang patriarchal, na nagpapatuloy na diskriminasyon at karahasan.

Ang ilang mga denominasyong Kristiyano at sekta ay may hawak na paniniwala ng patriarchal, na binibigyang diin ang awtoridad ng lalaki sa loob ng simbahan at pamilya. Maaari itong humantong sa pagsakop ng mga kababaihan at mapalakas ang mahigpit na tungkulin sa kasarian. Bilang karagdagan, ang mga paghihigpit sa mga tungkulin ng kababaihan ay umiiral sa loob ng ilang mga tradisyon na Kristiyano, kung saan ang mga kababaihan ay madalas na ipinagbabawal na humawak ng mga posisyon sa pamumuno sa simbahan, na nagpapatuloy sa pananaw ng pangingibabaw ng lalaki.

Sa mga tradisyon ng Islam, ang ilang mga indibidwal o grupo ay maaaring mag-misinterpret ng mga talatang Quran upang bigyang-katwiran ang awtoridad ng lalaki at kontrol sa mga kababaihan. Maaari itong humantong sa mga kasanayan tulad ng pag-iisa ng kababaihan at nililimitahan ang kanilang mga tungkulin sa lipunan. Bukod dito, sa ilang mga lipunan na mayorya ng Muslim, ang isang diin sa mga miyembro ng pamilya ng lalaki na nagpoprotekta sa karangalan ng pamilya ay maaaring humantong sa pagkontrol at marahas na pag-uugali. Sa mga tradisyon ng Orthodox na Hudyo, ang mga kalalakihan ay pangunahing responsable para sa mga relihiyosong ritwal, at ang mga tungkulin ng kababaihan ay madalas na pinigilan sa pagsuporta sa mga ritwal na ito. Pinapalakas nito ang awtoridad ng lalaki at maaaring humantong sa isang pakiramdam ng karapatan sa lalaki. Bilang karagdagan, sa ilang mga pamayanang Hudyo, ang mga kalalakihan at kababaihan ay sumasamba nang hiwalay, pinalakas ang pagkakaiba sa kasarian at tradisyonal na mga tungkulin.

Ang nakakalason na pagkalalaki sa relihiyon ay isang kumplikadong isyu, malalim na nakaugat sa mga siglo na mga tradisyon at pamantayan sa kultura. Gayunpaman, habang umuusbong ang mga lipunan, ang mga pamayanang pangrelihiyon ay lalong kinikilala ang kahalagahan ng paghamon sa mga nakakalason na aspeto na ito. Sa pamamagitan ng muling pag-iinterpret ng mga turo sa relihiyon, pagtataguyod ng pagkakapantay-pantay ng kasarian, at pagpapalakas ng empatiya at pakikiramay, ang mga tradisyon ng pananampalataya ay maaaring mag-ambag sa mas malusog, mas inclusive expression ng pagkalalaki na nakikinabang sa kapwa lalaki at kababaihan. Ang pagbabagong ito ay hindi lamang mahalaga para sa mga pamayanang pangrelihiyon ngunit may mahalagang papel din sa pagsusulong ng isang mas pantay-pantay at

mahabagin na mundo. Ito ay isang paglalakbay na nangangailangan ng pag-unawa, diyalogo, at isang pangako sa positibong pagbabago sa loob ng mga pamayanan ng pananampalataya.